

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jaroslava Škopka a soudců
JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobkyně:

Stavebniny DEK a.s., IČO: 03748600,
se sídlem Tiskařská 257/10, 108 00 Praha 10,
zastoupená Mgr. Michalem Vojáčkem, advokátem,
se sídlem Studentská 541/3, 160 00 Praha,

proti

žalované:

**Česká obchodní inspekce, Inspektorát Plzeňský a
Karlovarský,**
se sídlem Houškova 33, 326 00 Plzeň,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 7. 2023, č. j. ČOI 91743/23/2200,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 24. 7. 2023, č. j. ČOI 91743/23/2200 (dále též jen: „*napadené rozhodnutí*“), kterým byly zamítnuty její námitky proti opatření spočívajícímu v zákazu uvádění na trh výrobku „DEKDREN N8 nopová

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

fólie, výška nopu 8 mm, s. 1 m, 20 m²/bal.“ (dále též jen: „*předmětný výrobek*“) uloženému podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, v protokolu o kontrole ze dne 31. 8. 2021, č. j. ČOI 112230/21/2200.

2. Krajský soud v Plzni ve věci rozhoduje již podruhé, neboť rozsudkem ze dne 31. 8. 2022, č. j. 77 A 151/2021-48, zrušil rozhodnutí žalované ze dne 29. 9. 2021, č. j. ČOI 125251/21/2200, a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Důvodem byla nepřezkoumatelnost daného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, neboť skutkové závěry, o něž se toto rozhodnutí opíralo, nemělo oporu ve správním spise. Nynější žaloba tedy směřuje proti napadenému rozhodnutí vzešlému po doplnění správního spisu. Podstatu žaloby tvoří žalobní bod nesprávného právního posouzení věci.

Obsah žaloby

3. Žalobkyně uvedla, že je výrobcem a prodejcem stavebních materiálů, přičemž jedním z nich je předmětný výrobek. Jedná se o profilovanou fólii vyrobenou z vysokohustotního polyethylenu, která nemá hydroizolační vlastnosti a má pouze drenážní, separační a ochrannou funkci, tedy chrání hydroizolaci před mechanickým poškozením a brání promíchání různých vrstev s odlišnými funkcemi. Po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení žalobkyně uvedla, že napadeným rozhodnutím bylo o jejích námitkách rozhodnuto identicky jako v předchozím rozhodnutí žalované, tedy ze zcela jiných důvodů, než z jakých byl žalobkyni zákaz uvádění na trh uložen v kontrolním protokolu, a sice z důvodu, že předmětný výrobek není geotextilií, ale je hydroizolační fólií a má hydroizolační funkci.
4. Důvody, pro něž byl předmětný výrobek správním orgánem I. stupně posouzen jako geotextilie, jsou zásadně chybné. Proto žalobkyně podala proti kontrolnímu zjištění a zakazu uvádění na trh dne 2. 9. 2021 námitky. Napadeným rozhodnutím byly námitky žalobkyně zamítnuty s odůvodněním, že předmětný výrobek není geotextilií, nýbrž hydroizolační fólií. Při předchozí kontrole provedené dne 19. 10. 2020 v provozovně žalobkyně byl v prodeji zjištěn totožný stavební výrobek uváděný na trh jako „profilovaná fólie“, jehož výrobcem byla společnost PMI-Plast GmbH, který rovněž uvádí na trh výrobek „nopová fólie typ PM 8N“ jako stavební výrobek ve smyslu harmonizované normy EN 13967:2012, přičemž všechny tři výrobky jsou totožnými výrobky. Předmětný výrobek naplňuje definiční znaky stavebního výrobku, neboť má ovlivňovat vlastnosti stavby, konkrétně je určen pro oddělení stavby od vlhkého prostředí a má hydroizolační funkci. To má být zřejmé rovněž z předloženého technického listu k výrobku, podle něhož zajišťuje funkci separační, ochrannou a drenážní. Žalovaná dále uvedla, že německý výrobce má stejnou nopovou fólii posouzenou ve smyslu citované harmonizované normy a že tento výrobek je deklarován jako stavební v režimu harmonizované normy rovněž ostatními výrobci v ČR i v EU.
5. Žalovaná tak posoudila předmětný výrobek v rozporu s kontrolním zjištěním ze dne 31. 8. 2021, neboť jeho distribuce byla zakázána jako hydroizolačního pásu s hydroizolační funkcí v souladu s evropskou technickou normou EN 13967:2012. Žalovaná nijak neodůvodnila tvrzenou totožnost předmětného výrobku s jiným výrobkem odlišného výrobce, k tvrzené totožnosti navíc nebylo v řízení provedeno dokazování, závěr o totožnosti výrobku tak není ničím podložen. Tento závěr je navíc vyvrácen korespondencí

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

mezi žalovanou a německým dozorovým orgánem, neboť oba výrobky mají možná podobný vzhled ale zcela jiné vlastnosti a zcela jiné určení.

6. Napadené rozhodnutí vychází z následujících skutkových zjištění: 1) hydroizolační funkce předmětného výrobku, 2) subdodavatel žalobkyně uvádí v Německu jako výrobce na trh podle harmonizované technické specifikace DIN EN 13967:2012-07 + A1:2017 výrobek, který je totožný s předmětným výrobkem uváděným na trh žalobkyní a 3) možnost předmětný výrobek hydroizolačně spojit. Tato zjištění však nejsou založena na provedených důkazech.
7. Žalobkyně uvedla, že její subdodavatel, společnost PMI-Plast GmbH, u svého výrobku Noppenbahn PM 8 N deklaruje hydroizolační vlastnosti, proto tento výrobek na rozdíl od předmětného výrobku spadá pod harmonizovanou normu EN 13976:2012. Žalobkyně je z hlediska zákona výrobcem předmětného výrobku, stanovuje jeho vlastnosti a s těmito vlastnostmi zadává jeho výrobu svému subdodavateli. Nopová fólie je pojem, který není právními předpisy ani technickými normami stanoven. Pouze popisuje vnější vzhled výrobku. Ani skutečnost, že jsou výrobky vyrobeny z totožného materiálu, nezakládá shodnost výrobků. Žádný právní předpis ani technická norma nestanovují požadavek, aby nopová fólie z vysokohustotního polyetyleny měla hydroizolační vlastnosti. Vlastnosti výrobku stanoví jeho výrobce a povinností výrobce je uvádět pravdivé informace o jeho výrobku. Žalovaná napadeným rozhodnutím žalobkyni nutí, aby se dopustila protiprávního jednání a uváděla předmětný výrobek na trh jako výrobek s hydroizolačními vlastnostmi, přestože tyto vlastnosti nemá. Žalovaná tak nutí žalobkyni, aby odpovídala za potenciální vady a škody spočívající s takovým nepravdivým informováním uživatelů.
8. U předmětného výrobku žalobkyně jeho hydroizolační vlastnost výslovně vylučuje, deklaruje totiž, že má jen ochrannou a drenážní funkci a jako hydroizolaci jej nelze používat, neboť jej nelze hydroizolačně spojit. Při posuzování, zda se na výrobek vztahuje předmět harmonizované normy je rozhodující výrobcem deklarované použití výrobku. Žalobkyně poskytla prohlášení a technický list, ze kterých vyplývá, že výrobce nedeklaruje hydroizolační vlastnosti předmětného výrobku a vylučuje výrobek používat jako hydroizolační fólii proti zemní vlhkosti a tlakové vodě.
9. Tyto skutečnosti byly žalobkyní prokázány již v průběhu prováděné kontroly potvrzením výrobce i německého subdodavatele. Subdodavatel dále poskytl potvrzení, že kontrolovaný výrobek není totožný s výrobkem Noppenbahn PM 8N uváděným subdodavatelem jako jeho výrobcem na německý trh. Žalovaná toto potvrzení provedla k důkazu, ale nevyvodila z něj žádné závěry.
10. Předmětný výrobek není hydroizolační fólie ale fólie separační, ochranná a drenážní. Nevztahují se tedy na něj povinnosti podle právních předpisů EU, citované žalovanou v napadeném rozhodnutí. I pokud se jedná o stanovený výrobek podle § 12 odst. 1 písm. a) zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, a také o stavební výrobek podle § 1 odst. 1 písm. a) nařízení vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky (dále též jen „nařízení č. 163/2002 Sb.“), pořád se jedná o profilovanou fólii, která nemá hydroizolační vlastnosti, a tedy nepodléhá evropské harmonizované normě a není proto ani stanoveným výrobkem dle nařízení vlády č. 163/2002 Sb., kdy povinnost provádět posuzování shody se vztahuje pouze na stanovené výrobky, které jsou uvedeny ve

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

výrobních skupinách v příloze č. 2 uvedeného nařízení. Správní orgán I. stupně se mylí, pokud tvrdí, že předmětný výrobek spadá do výrobní skupiny č. 2, neboť ta obsahuje hydroizolační fólie.

11. Žalovaná předmětný výrobek posoudila podle harmonizované normy EN 13976:2012 určené pro hydroizolační pásy a fólie proti zemní vlhkosti a tlakové vodě jako stanovený stavební výrobek, a tedy z tohoto důvodu je předmětný výrobek podle žalované stanoveným stavebním výrobkem podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS (dále též jen: „nařízení č. 305/2011“). Žalobkyně se k tomuto vyjádřila již v průběhu kontroly a předložila doklady odůvodňující závěr, proč předmětný výrobek nespadá pod žádnou harmonizovanou normu. Předmětný výrobek navíc není ani stavebním výrobkem ve smyslu nařízení č. 305/2011, to definuje stavební výrobek nejenom jeho určením, ale rovněž tím, že jejich vlastnosti ovlivňují vlastnosti stavby s ohledem na základní požadavky na stavby.
12. Žalobkyně zařazení výrobku s deklarovaným použitím uvedeným v technickém listu mezi nestanovené stavební výrobky v minulosti konzultovala také se dvěma autorizovanými osobami - ITC Zlín a TZÚS Praha, které mu správnost jejího výkladu nezávisle na sobě potvrdily, což doložila jejich vyjádřeními.
13. Podle žalobkyně není pravdivě tvrzení žalované uvedené na str. 4 napadeného rozhodnutí, že při kontrole provedené dne 19. 10. 2020 byl v prodeji zjištěn totožný stavební výrobek. Zatímco výrobcem výrobku, kterého se týkala kontrola prováděná žalovanou toho dne je německá společnost PMI-Plast GmbH, výrobcem výrobku DEKDREN N8 400 je žalobkyně, která je jedinou osobou, která je oprávněna stanovit vlastnosti tohoto výrobku a způsob a účel jeho použití.
14. Na str. 4 v posledním odstavci žalovaná argumentuje možností vodotěsného spojení předmětného výrobku butylkaučukovou páskou. Tyto úvahy jsou však zcela teoretické, neodborné a nejsou podloženy žádným důkazem ve věci provedeným. Žalovaná nadto v těchto svých úvahách argumentuje internetovými informacemi o butylkaučukových páskách, které však nebyly v řízení provedeny. Předmětný výrobek nelze vodotěsně spolehlivě spojit, a to ani přesahem nopů ani butylkaučukovou páskou. Žalobkyně má vlastní výzkumné oddělení, které dospělo k závěru, že předmětný výrobek hydroizolačně spolehlivě spojit nelze a není proto určen k izolaci staveb proti zemní vlhkosti a tlakové vodě. Tyto vlastnosti předmětného výrobku jsou žalobkyní transparentně deklarovány.
15. Žalovaná dále v napadeném rozhodnutí uvedla, že z pokynu ke způsobu položení předmětného výrobku lze vyvodit, že výrobek má ve skutečnosti hydroizolační vlastnosti. Podle žalobkyně je toto tvrzení zcela nepravdivé, neboť ze způsobu použití stanoveného žalobkyní vyplývá přesný opak. Podle žalované přesah čtyř nopů stejně jako spojení lepící butylkaučukovou páskou představují vodotěsné spojení. Ani toto tvrzení není pravdivé a jedná se o pouhou úvahu žalované. Vlastnosti výrobku stanoví výlučně žalobkyně, která výslovně uvádí, že předmětný výrobek nemá hydroizolační vlastnosti, nelze jej hydroizolačně spojit, a proto se jedná o výrobek, který má funkci ochrannou, nikoliv hydroizolační. Nic nebrání žalované, aby své tvrzení v řízení náležitým způsobem prokázala.

16. Je nepravdivé další tvrzení žalované, dle kterého předmětný výrobek i dle tvrzení výrobce v technickém listu hydroizolačně spojit lze. Je navíc v rozporu s technickým listem výrobku. Žalobkyni není vůbec zřejmé, jak mohla žalovaná takovému zjištění dospět.
17. Podle žalované předmětný výrobek naplňuje definiční znaky stavebního výrobku, neboť je vyroben a na trh uváděn za účelem trvalého zabudování do spodní části stavby. Žalovaná ale pominula druhou podmínku, která musí být naplněna kumulativně, a to, aby výrobek ovlivňoval vlastnosti stavby s ohledem na základní požadavky na stavby. Tato podmínka u předmětného výrobku splněna není. Tvrzení, že předmětný výrobek má funkci hydroizolační, je nesprávné, není podloženo žádnými důkazy a je v rozporu s provedenými důkazy. Stejně tak tvrzení, že předmětný výrobek má podle výrobce jinými slovy chránit stavbu od vlhkého prostředí a je tedy určen do izolace proti vlhkosti, je nepravdivé a v rozporu s výrobcem výslovně deklarovaným užitím předmětného výrobku. Žalobkyně v žádném případě neuvádí, že je předmětný výrobek určen k ochraně stavby od vlhkého prostředí.
18. Na str. 4 napadeného rozhodnutí žalovaná je uvedeno, že žalobkyně deklaruje předmětný výrobek jako stavební ve smyslu harmonizované evropské normy. Toto tvrzení je zcela nepravdivé. Žalovaná zaměňuje předmětný výrobek a výrobek Noppenbahn PM 8 N, u něhož jeho výrobce deklaruje hydroizolační vlastnosti. Skutečnost že tyto dva výrobky jsou odlišné, vyplývá výslovně rovněž z vyjádření německého dozorového orgánu, které žalovaná ve svém rozhodnutí cituje neúplně. Německý dozorový orgán nepovažuje kontrolovaný výrobek za identický s výrobkem společnosti PMI-Plast GmbH. Z předmětné komunikace lze citovat doslovně: „*it is not the same product*“ (nejedná se o tentýž výrobek).
19. V napadeném rozhodnutí žalovaná konstatovala vyjádření odboru stavebnictví a stavebních hmot Ministerstva průmyslu a obchodu, dle něž předmětný výrobek je určen primárně k hydroizolaci a podle jeho názoru se jedná o výrobek spadající pod normu ČSN EN 13967:2012. Ministerstvo průmyslu a obchodu ale není kompetentní k vydávání závazných stanovisek, navíc uvedené nezávazné stanovisko se vztahovalo ke zcela jinému výrobku, a ke zcela jinému technickému listu. Samotná citace z vyjádření odboru stavebnictví a stavebních hmot Ministerstva průmyslu a obchodu je navíc neúplná a tendenčně zkreslená. Vyjádření konstatuje, že zamýšlené použití musí deklarovat výrobce, stejně jako normu či technický předpis, které se na výrobek vztahují. Dále uvedlo, že kontaktní místo nemá žádné informace o výrobku, a proto se nemůže vyjádřit, pokud je mu ale známo, primární funkcí výrobku je právě funkce hydroizolační. Žalobkyně znovu zopakovala, že korespondence s Ministerstvem průmyslu a obchodu se netýkala předmětného výrobku, ale jiného výrobku. Odkaz na typ V „pás nebo fólie do izolace proti zemní vlhkosti s ventilační nebo drenážní funkcí“ ve stanovisku je nadto zcela chybný.
20. Žalobkyně požádala o vyjádření k předmětnému výrobku Českou hydroizolační společností, která je odbornou společností Českého svazu stavebních inženýrů. Tato odborná společnost uvedla ve svém vyjádření, že materiály z profilovaných fólií nelze používat k tvorbě hydroizolačních vrstev, a upozornila rovněž na poznámku NP1 v platné verzi normy ČSN EN 13967, v níž se uvádí, že pro zamezení průniku vody je možné použít pouze pásy a fólie, které lze spolehlivě hydroizolačně spojit. Podle ní je určení

použití výrobku v technickém listu správné a na předmětný výrobek se nevztahuje norma ČSN 13967, protože není určen pro tvorbu hydroizolačních vrstev.

21. Žalovaná v napadeném rozhodnutí srovnává předmětný výrobek s jinými výrobky jiných výrobců s jinými vlastnostmi, a tedy i s jiným deklarovaným účelem použití. Žalobkyně zopakovala, že vlastnosti výrobku a jeho zamýšlené použití stanoví výrobce, je to jeho výlučné a ničím neomezené právo, přičemž výrobcem předmětného výrobku je žalobkyně, která rozhodla o tom, že předmětný výrobek nebude mít hydroizolační vlastnosti a není určen pro izolace staveb. Jedná se tak o jiný výrobek s jinými vlastnostmi, než jsou srovnávané nekonkrétní výrobky výrobců Den Braven, Likov, Gutta Werke, TeMa nebo Onduline, u kterých jejich výrobci deklarují, že se jedná fólie k izolaci proti zemní vlhkosti. Žalovaná na základě pouhé subjektivní domněnky o vnější podobnosti se zcela jinými výrobky, aniž by zkoumala jejich vlastnosti, dospěla k závěru o identitě předmětného výrobku s jinými výrobky, aniž by vzala do úvahy to, že předmětný výrobek nemá hydroizolační vlastnosti.

Vyjádření žalované

22. Žalovaná je přesvědčena, že při rozhodování vycházela z řádně zjištěného skutkového stavu, který byl provedenou kontrolou hodnověrným a nezpochybnitelným způsobem zdokumentován.
23. Předmětný výrobek je stavebním výrobkem ve smyslu nařízení č. 305/2011, v návaznosti na normu ČSN EN 13967:2012. Stavebním výrobkem jsou podle nařízení č. 305/2011 výrobky nebo sestavy, které jsou *vyrobeny nebo uvedeny na trh za účelem trvalého zabudování do stavby nebo její části a jejichž vlastnosti ovlivňují vlastnost stavby s ohledem na základní požadavky na stavby. Předmětný výrobek naplňuje definiční znaky stavebního výrobku, neboť je vyroben a na trh uváděn za účelem trvalého zabudování do spodní části stavby. Určení předmětného výrobku do spodní stavby je zřejmé nejen z označení výrobku, ale rovněž z technického listu. Jedná se o stavební výrobek trvale zabudovaný do stavby, neboť při jeho vyjmutí či výměně dochází k trvalé změně vlastností stavby a vyjmutí či výměna je stavební prací. I z určení výrobku k trvalému zabudování do stavby je zřejmé, že má vlastnosti stavebního výrobku. Předmětný výrobek má dle zamýšleného účelu použití ve spodní stavbě funkci ochrannou, drenážní a separační a ovlivňuje tak rovněž vlastnost stavby, a to s ohledem na základní požadavky na stavby stanovené v příloze I. bod 3. Hygiena, ochrana zdraví a životního prostředí písm. g) nařízení č. 305/2011.*
24. Nopové fólie z vysokohustotního polyethylenu jsou stavební výrobky určené pro oddělení stavby od vlhkého prostředí a mají funkci hydroizolační. Absence nopové fólie ve stavbě může způsobit poškození hydroizolačního systému, čímž spodní část stavby nebude chráněna před vlhkostí. Uvedené je pak zřejmé rovněž z předloženého technického listu k předmětnému výrobku, dle něž výrobek zajišťuje funkci separační, ochrannou a drenážní.
25. Žalovaná se v napadeném rozhodnutí dostatečně zabývala všemi podklady vztahujícími se nejen k předmětnému výrobku, ale rovněž k nopové fólii při kontrole provedené dne 19. 10. 2020. Na základě dokladů předložených k oběma výrobkům došla k závěru, že se jedná o shodné výrobky uváděné žalobkyní na trh pod různými názvy. Oba výrobky jsou fakticky vyráběny německou společností PMI-Plast GmbH, shodují se nejen svým vzhledem, provedením, vlastnostmi, ale rovněž označením, když německou společností

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

byla nopová fólie, zakoupená kontrolujícími dne 19. 10. 2020 do kontrolního nákupu, dodána žalobkyni pod názvem DEKDREN N8. Podle žalované jsou nopové fólie uváděné na trh ostatními výrobci deklarovány jako výrobky stavební; od předmětného výrobku se přitom nijak neodlišují. Jediný rozdíl spočívá v tvrzení žalobkyně, že předmětný výrobek nemá hydroizolační vlastnosti a nelze ji hydroizolačně spojit.

26. Žalovaná došla v napadeném rozhodnutí k závěru, že předmětný výrobek lze hydroizolačně spojit. Předmětný výrobek je, stejně jako jiné nopové fólie, nepropustná profilovaná fólie z vysokohustotního polyethylenu, který není sám o sobě propustný. Fólie se mezi sebou spojují přesahem čtyř nopů nebo oboustranně lepící butylkaučukovou páskou. V obou případech se jedná o vodotěsné spojení. Žalobkyně nepředložila jediný důkaz, který by potvrzoval, že se předmětný výrobek liší od ostatních nopových fólií uváděných na trh jinými výrobci jako stavební výrobky. Je tomu proto, že se od sebe ve skutečnosti neodlišují. Nopové fólie jsou ve smyslu evropské normy hydroizolační fólie.
27. K námitce žalobkyně týkající se změny klasifikace výrobku žalovaná uvedla, že touto nebyla žalobkyně jako kontrolovaná osoba jakkoli zkrácena na svých právech. Kontrolující protokol o kontrole ze dne 31. 8. 2021 opravil a doplnil, přičemž samotné kontrolní zjištění a jeho právní kvalifikace zůstaly nezměněny. Námitky podané proti protokolu o kontrole byly vyřízeny jejich zamítnutím. Zákonná úprava nestanoví povinnost správního orgánu informovat kontrolovanou osobu o tom, že ve věci je prováděno došetření. Kontrolovaná osoba musí být seznámena toliko s výsledkem došetření zaznamenaném v dodatku k protokolu o kontrole. Dodatek k protokolu o kontrole byl žalobkyni doručen dne 7. 10. 2021. Ta proti němu podala námitky, které byly žalovanou vyřízeny. Změna klasifikace výrobku z geotextilie na hydroizolační fólii při zachování totožné právní kvalifikace protiprávního jednání nepředstavuje překážku ve vydání rozhodnutí o námitkách.
28. Podle žalované je argumentace žalobkyně, stejně jako její prohlášení o absenci hydroizolačních vlastností nopové fólie, účelově vedena s úmyslem zprostit se své odpovědnosti za přestupek. Žalovaná uzavřela, že má za to, že v posuzovaném případě zjistila všechny rozhodné skutečnosti, shromáždila potřebné důkazy a skutkový stav správně vyhodnotila a opatření spočívající v zákazu uvádění výrobku na trh tak považuje za zákonné.

Posouzení věci

29. Soud ve věci rozhodl bez jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná s rozhodnutím věci bez jednání souhlasila výslovně. Žalobkyně se na výzvu soudu, aby sdělila, zda s rozhodnutím věci bez jednání rovněž souhlasí, nevyjádřila ani ve stanovené lhůtě, ani až do dne vyhlášení tohoto rozsudku. Podle § 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s. se proto má za to, že s rozhodnutím věci bez jednání i ona souhlasí.
30. Žaloba není důvodná.
31. Z obsahu napadeného rozhodnutí vyplývá, že předmětný výrobek žalobkyně prodává se štítkem, na němž je deklarován účel jeho použití takto: „*Ve spodní stavbě zajišťuje funkci ochrannou, drenážní a separační. DEKDREN N8 (A) nelze mezi sebou hydroizolačně spojit. Proto není určen pro izolace staveb proti zemní vlhkosti a tlakové vodě.*“ Správní orgány obou stupňů nicméně dospěly k závěru, že toto prohlášení žalobkyně není pravdivé, neboť

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

předmětný výrobek mezi sebou hydroizolačně spojit lze. Jedná se totiž o nepropustnou profilovanou fólii z vysokohustotního polyethylenu, totožnou s jinými výrobky prodávanými žalobkyní od stejného dodavatele, ale i od jiných výrobců. Správní orgány konkrétně zjistily, že předmětný výrobek je totožný s výrobkem „Profilovaná fólie“ prodávaným žalobkyní a vyrobeným společností PMI-Plast GmbH. Jeho použití je přitom deklarováno takto: *„Součástí systému ochrany hydroizolace spodní stavby a svislá drenážní vrstva.“* Tento výrobek byl přitom dle zjištění správních orgánů dodán žalobkyni pod názvem DEKDREN N8 400, přičemž jeho výrobce (PMI-Plast GmbH) deklaruje v rámci uvádění na trh výrobek „Nopová fólie typ PM 8N“ a rovněž „DEKDREN N8 400“ (právě ten žalobkyně dříve prodávala pod názvem „Profilovaná fólie“) jako stavební výrobek ve smyslu harmonizované normy EN 13967:2012, na který vydal dne 7. 2. 2020 prohlášení o vlastnostech a označil výrobek značkou CE ve smyslu nařízení č. 305/2011.

32. Žalovaná popsala, že všechny tři zmíněné výrobky jsou vyrobeny ze stejného materiálu (vysokohustotní polyethylen), rovněž jejich použití deklarované v technických listech z listopadu 2018 a z února 2021 je totožné. Jediný rozdíl tak spočívá u předmětného výrobku v doplnění věty: *„Proto nejsou určeny pro izolace staveb proti zemní vlhkosti a tlakové vodě.“* Zcela shodně jsou u všech výrobků uvedeny pokyny pro pokládku a pro případné spojení (překrytím čtyř řad nopů případně oboustranně lepící butylkaučukovou páskou- právě tyto pásy jsou přitom dle žalované vyráběny mj. za účelem hydroizolačních spojení). Z těchto skutečností dle žalovaného plyne, že předmětný výrobek hydroizolační vlastnosti má, i ve stavbě má být položen právě tak, aby hydroizolační ochranu zajišťoval. Výrobky, které jsou s předmětným výrobkem totožné, rovněž lze hydroizolačně spojit.
33. Soud vyšel z následující právní úpravy.
34. Podle § 12 odst. 1 písm. a) zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky: *„Vláda nařízeními stanoví výrobky, které představují zvýšenou míru ohrožení oprávněného zájmu a u kterých proto musí být posouzena shoda (dále jen "stanovené výrobky"); ministerstva a jiné ústřední správní úřady mohou výjimečně a ve veřejném zájmu, například pro odstraňování důsledků havárií nebo živelních pohrom, rozhodnout, že po dobu trvání tohoto veřejného zájmu konkrétní výrobek se nepovažuje za stanovený výrobek.“*
35. Dle § 1 odst. 1 písm. a) nařízení vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky: *„Pro účely tohoto nařízení se rozumí stavebním výrobkem každý výrobek nebo sestava určené pro trvalé zabudování do staveb, pokud jejich vlastnosti mohou ovlivnit alespoň jeden ze základních požadavků na stavby uvedených v příloze č. 1 k tomuto nařízení, (dále jen "výrobek"), kdy trvalým zabudováním výrobku do stavby je takové zabudování, při kterém se vyjmutím nebo výměnou výrobku trvale mění vlastnosti stavby, přičemž vyjmutí nebo výměna výrobku je stavební prací.“*
36. Podle přílohy I. bodu 3 „Hygiena, ochrana zdraví a životního prostředí“ písm. g) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS: *„Stavba musí být navržena a provedena takovým způsobem, aby v průběhu celého životního cyklu neohrožovala hygienu nebo bezpečnost a zdraví pracovníků, jejich uživatelů nebo sousedů, ani neměla v celém průběhu životního cyklu nepřiměřeně významný vliv na kvalitu životního prostředí nebo na klima, a to během výstavby, používání i demolice, zejména následkem vlhkosti v částech stavby nebo na površích v rámci staveb.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

37. Smyslem úpravy zákona o technických požadavcích na výrobky a s ním souvisejících právních předpisů (např. zákon č. 90/2016 Sb., o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh) tkví v ochraně zdraví, bezpečnosti osob, majetku nebo životního prostředí, popřípadě jiného veřejného zájmu, což se podává z § 1 odst. 1 písm. a) zákona o technických požadavcích na výrobky. Za tím účelem vytváří zákon o technických požadavcích na výrobky systém, v jehož rámci jsou jednotlivým aktérům v širším slova smyslu podílejícím se na uvádění výrobků, jimiž mohou být specifikované chráněné zájmy potenciálně ohroženy, na trh, ukládány určité povinnosti. Proto také zákon o technických požadavcích na výrobky upravuje pojem „stanovené výrobky“, jimiž jsou podle shora citovaného § 12 odst. 1 písm. a) zákona o technických požadavcích na výrobky takové výrobky, které představují zvýšené riziko ohrožení zákonem chráněného zájmu. Stanovení takových výrobků svěřuje zákon do rukou vlády, která je zmocněna vydat příslušné nařízení. Důsledkem zařazení konkrétního výrobku mezi stanovené výrobky je povinnost posouzení shody. Pro stavební výrobky vydala vláda nařízení č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky. To ve výše citovaném ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) stanoví materiální předpoklady pro označení výrobku coby stavebního. Jsou jimi: a) výrobek je určen pro trvalé zabudování do staveb, kterým je takové zabudování, při němž se vyjmutím nebo výměnou výrobku trvale mění vlastnosti stavby a toto vyjmutí nebo výměna je stavební prací a b) jeho vlastnost může ovlivnit alespoň jeden z definovaných požadavků na stavby. Tyto podmínky musí být splněny kumulativně. Příloha 2 k citovanému nařízení vlády, jež obsahuje seznam daných výrobků, pak ve výrobkové skupině 5. „Ochranné, tepelně izolační materiály a výrobky, hydroizolační materiály, střešní krytiny a lepidla“ upravuje pod pořadovým číslem 4 „Hydroizolační materiály pro izolaci podlah, základových van, stěn, vodorovných konstrukcí, výrobky pro těsnění spár a prostupů železobetonových vodonepropustných konstrukcí.“
38. Tato úprava odpovídá úpravě obsažené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS. Podle jeho čl. 2 odst. 1 je stavebním výrobkem výrobek nebo sestava, které jsou vyrobeny nebo uvedeny na trh za účelem trvalého zabudování do stavby nebo její části a jejichž vlastnosti ovlivňují vlastnost stavby s ohledem na základní požadavky na stavby. Uvedené základní požadavky na stavby jsou obsaženy v Příloze 1 k citovanému nařízení. V části třetí této přílohy nazvané „Hygiena, ochrana zdraví a životního prostředí“ se mj. uvádí: *„Stavba musí být navržena a provedena takovým způsobem, aby v průběhu celého životního cyklu neohrožovala hygienu nebo bezpečnost a zdraví pracovníků, jejich uživatelů nebo sousedů, ani neměla v celém průběhu životního cyklu nepřiměřeně významný vliv na kvalitu životního prostředí nebo na klima, a to během výstavby, používání i demolice, zejména následkem g) vlhkosti v částech stavby nebo na površích v rámci staveb.“*
39. Z citovaného je patrné, že podmínky pro označení za stanovený výrobek jsou stanoveny objektivně.
40. Ve vztahu k předmětnému výrobku soud z obsahu správního spisu zjistil, že technický list, s nímž je prodáván, jej charakterizuje tak, že je vyroben z vysokohustotního polyethylenu. Jeho použití popisuje tak, že zajišťuje funkci separační, ochrannou (např. odděluje a chrání hydroizolaci od zeminy) a drenážní (voda protékající zeminou stéká přes nopovou fólii prostorem mezi nopy k liniové obvodové drenáži). Výslovně se uvádí, že

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

z fólií DEKDREN N8 nelze vytvořit hydroizolaci. Proto není určena pro izolace staveb proti zemní vlhkosti a talkové vodě. V pokynech pro pokládku se uvádí, že se fólie pokládají na konstrukci v celé ploše (nopy se orientují ke konstrukci) a spojují se mezi sebou přesahem (dle potřeby, minimálně čtyř řad nopů) nebo oboustranně lepící butylkaučukovou páskou. Fólii je potřeba zakrýt v den položení a chránit ji před účinky UV záření. DEKDREN N8 se stabilizuje zásypem (kladeným po vrstvách max. 300 mm výšky), v případě hutnění je třeba dát pozor, aby nedošlo k poškození fólie DEKDREN N8, nebo hydroizolace pod fólií. V úrovni terénu se používají krycí lišty.

41. Z těchto skutečností je zřejmé, že předmětný výrobek je nutno považovat za stanovený výrobek ve smyslu § 12 odst. 1 písm. a) zákona o technických požadavcích na výrobky, neboť jde o výrobek, který splňuje materiální předpoklady stanovené v § 1 odst. 1 písm. a) nařízení vlády č. 163/2002 Sb. Jde totiž o výrobek, jenž je určen pro trvalé zabudování do staveb ve smyslu citovaného ustanovení, přičemž jeho vyjmutím nebo výměnou se trvale mění vlastnosti stavby a jeho vlastnost může ovlivnit alespoň jeden z definovaných požadavků na stavby, konkrétně správnou funkci hydroizolace. Žalobkyně sama uvádí, že předmětný výrobek plní funkci separační, ochrannou a drenážní a slouží jako součást hydroizolace. Pokud se přímo v technickém listu předmětného výrobku hovoří o tom, že odděluje a chrání hydroizolaci, pak je nutno dovodit, že má svou funkci v rámci hydroizolace stavby. Drenážní funkce předmětného výrobku popsána v technickém listě jako odvod vody protékající zeminou do liniové obvodové drenáže, by zjevně byla sotva představitelná, pokud by sám předmětný výrobek nebyl, resp. nemohl být hydroizolační. Pak by totiž nemohl v prostředí stavby uspokojivě tuto drenážní funkci plnit. Měl-li by platit popis předmětného výrobku, který žalobkyně představuje v žalobě, je vůbec obtížné představit si, k jakému faktickému účelu by měl tento výrobek ve stavbě vlastně sloužit. Sotva lze hovořit o ochraně hydroizolace, nemá-li sám výrobek hydroizolační vlastnosti. Kromě toho, z nákresu příkladu použití a popisu použití předmětného výrobku v technickém listě je patrné, že dle žalobkyně má být výrobek pokládán *přímo na konstrukci*. To však odporuje sdělení žalobkyně, podle něhož může sloužit pouze jako ochrana hydroizolace, tj. jiné specifické ochranné vrstvy stavební konstrukce, než je sama tato konstrukce. Žalobkyně nevysvětluje, proč coby příklad použití předmětného výrobku uvádí jeho položení přímo na konstrukci, pokud tento výrobek nemá hydroizolační vlastnosti a nemůže podle ní jako hydroizolace sloužit. Jinak řečeno: pokud by platilo, co žalobkyně tvrdí v žalobě, nemá předmětný výrobek ve stavbě zřejmě žádnou užitečnou funkci. To vše navíc za situace, kdy obdobné výrobky jiných výrobců z totožného materiálu a totožného zpracování se shodnými pokyny k použití, hydroizolační funkci deklarují a plní z toho vyplývající právní povinnosti (k tomu viz níže).
42. Předmětný výrobek je rovněž nutno považovat za stavební výrobek ve smyslu nařízení č. 305/2011. Je totiž určen k trvalému zabudování do stavby a jeho vlastnosti ovlivňují vlastnost spadající mezi základní požadavky na stavby, konkrétně ochranu před vlhkostí v částech stavby či na površích stavby. Má-li podle žalobkyně předmětný výrobek sloužit např. jako ochrana hydroizolace, pak je zřejmé, že jeho použití se má přinejmenším projevit v lepší funkci této hydroizolace, resp. v prodloužení její životnosti.
43. Se žalobkyní lze sice obecně vzato souhlasit v tom, že rozhodující pro kvalifikaci výrobku je jeho použití deklarované výrobcem, neboť není akceptovatelná představa, v níž by kontrolní orgány prakticky svévolně posuzovaly, zda konkrétní výrobek není možné

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

použít ještě jiným než jeho výrobcem deklarovaným způsobem, a optikou takové možnosti jeho použití ukládaly jeho výrobcí sankce pro nesplnění určitých administrativních podmínek z této možnosti jeho použití vycházejících. Nic takového však v nyní posuzovaném případě nenastalo, neboť správní orgány vyšly jednak z deklarovaného způsobu použití předmětného výrobku, jeho technologické obdobnosti s jinými výrobky daného typu stejného výrobce či dodavatele, a obecné zkušenosti o účelu, kterému daný typ výrobků běžně slouží (v tomto lze ostatně odkázat i na sdělení kontaktního místa pro stavební výrobky Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 8. 2. 2018 na dotaz zaměstnance zakladatele žalobkyně- společnosti DEK a. s., jež je založeno ve správním spise: „*Pokud je nám známo, je primární funkcí neperforované nopové folie právě funkce hydroizolační.*“). Je to tedy žalobkyně, kdo v rozporu s těmito zjištěními tvrdí, že předmětný výrobek má jiné vlastnosti, pročej jej nelze použít k tomu účelu, kterému obdobné výrobky běžně slouží. Jak už soud uvedl výše, především sám technický list předmětného výrobku popisuje jeho použití takovým způsobem, že lze jeho klasifikaci coby stanoveného výrobku, resp. stavebního výrobku ve smyslu nařízení č. 305/2011 jednoduše dovodit.

44. Své závěry o tom, že předmětný výrobek je nutno považovat za stavební výrobek ve smyslu nařízení č. 305/2011 žalovaná v napadeném rozhodnutí řádně odůvodnila (str. 5 – 6 napadeného rozhodnutí). Žalovaná se přitom na stejném místě – oproti tomu, co tvrdí žalobkyně – vypořádala i s podmínkou, podle níž stavební výrobek musí ovlivňovat vlastnosti stavby s ohledem na základní požadavky na stavby. Z napadeného rozhodnutí je jednoznačně patrné, že žalovaná odkazuje na požadavek uvedený v příloze I. bodu 3 „Hygiena, ochrana zdraví a životního prostředí“ písm. g) nařízení č. 305/2011, podle něhož je třeba stavby chránit před následky vlhkosti v částech stavby nebo na površích v rámci stavby.
45. Soud nemůže žalobkyni přisvědčit, ani pokud tvrdí, že předmětný výrobek je odlišný od výrobků Dekdren N8 400 či Nopové fólie typ PM 8N výrobce PMI-Plast GmbH. Jsou-li všechny tyto výrobky vyhotoveny ze stejného materiálu (vysokohustotní polyetylen), se stejnou plošnou hmotností $400 \text{ g/m}^2 \pm 5\%$, mají stejné provedení (tj. jde o nopové fólie), a mají i shodnou výšku nopů, nepostačí k jejich vzájemnému odlišní pouze to, že o jednom z nich žalobkyně tvrdí, že jej nelze mezi sebou hydroizolačně spojit, aniž by bylo zřejmé, čím je takové tvrzení podloženo, přičemž ovšem uvádí takové jeho použití, které je buď zjevně neúčelné, nebo nemožné, pokud skutečně předmětný výrobek hydroizolační vlastnosti nemá. Na tom nic nemění, že žádný právní předpis ani závazné technické normy nedefinují vlastnosti nopové fólie, ani to, že z vysokohustotního polyethylenu lze představitelně vyrobit výrobky se zcela různými vlastnostmi. Žalobkyně ovšem žádné rozdíly ve vlastnostech nekonkretizuje, ani nezdůvodňuje, pouze tvrdí, že předmětný výrobek nemá hydroizolační vlastnost zkrátka proto, že to o něm sama tvrdí. Žalobkyni tak nelze přisvědčit, ani pokud ve své žalobě uvádí, že odlišnost těchto výrobků „jednoznačně vyplývá z prohlášení výrobce, odlišnost je v tom, že výrobek DEKDREN N8 nemá (na rozdíl od výrobku Noppenbahn PM 8N) hydroizolační vlastnosti a nelze z něho vytvořit hydroizolační vrstvu“, protože není zřejmé, v čem tkví materiální odlišnost těchto výrobků, kromě verbální deklarace samotné žalobkyně. Odkazuje-li žalobkyně na konstatování německého dozorového orgánu v e-mailu ze dne 7. 5. 2021, že podle jeho názoru není předmětný výrobek totožný s výrobkem společnosti PMI-Plast GmbH s názvem „PM 8N“, není z tohoto sdělení jasné, jaký důvod vedl německý orgán k tomuto závěru. Navíc, jak správně podotkla žalovaná v napadeném rozhodnutí, toto vyjádření

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

předcházelo provedení šetření, po němž dne 10. 6. 2021 německý dozorový orgán sdělil, že by podle jeho názoru mělo být u předmětného výrobku vydáno prohlášení o vlastnostech a připojeno označení CE. Je to tedy žalobkyně, kdo neúplně cituje závěry německého dozorového orgánu.

46. Není možno souhlasit ani s tím, že by správní orgány protiprávně nutily žalobkyni, aby odpovídala za potenciální vady a škody v řádech milionů či stamilionů korun spočívajících v tom, že předmětný výrobek sice nemá hydroizolační vlastnost, ale nepravdivě informovaným spotřebitelem by byl použit, jako by tuto vlastnost měl. Soud totiž znovu zdůrazňuje, že ani v průběhu správního řízení, ani v průběhu soudního řízení žalobkyně neosvětlila jediný konkrétní technický důvod, proč předmětný výrobek hydroizolační vlastnost údajně nemá.
47. Naopak je možno uvést, že pokud by se výrobci mohli svých povinností plynoucích z právní úpravy technických požadavků na výrobky zprostit toliko konstatováním, že konkrétní výrobek nemá právě tu vlastnost, která je pravidelně klíčová pro jeho běžné použití (tím spíše za situace, kdy i daným výrobcem specifikované použití takového výrobku by nadále s tímto běžným použitím úzce souviselo), celá tato právní úprava by se vyprázdnila a bylo by ohroženo plnění jí sledovaných cílů (ochrana zdraví a majetku). Je tedy třeba trvat na tom, že za takovéto situace je povinnost výrobce prokázat, že předmětný výrobek hydroizolační vlastnost skutečně nemá. Tím samozřejmě není zpochybněno právo žalobkyně uvádět na trh nopovou fólii, která hydroizolační vlastnosti nemá.
48. Pokud pak žalobkyně poukazuje na to, že správní orgány nemají pravomoc vrchnostensky stanovit vlastnosti předmětného výrobku, nařídít jí, aby jí na trh uváděná nopová fólie měla hydroizolační vlastnost, resp. zakázat uvádět na trh nopovou fólii, která tuto vlastnost nemá, jedná se tu o účelové zatemnění situace. Žalobkyni nebyl uložen zákaz uvádění na trh předmětného výrobku proto, že údajně nemá hydroizolační vlastnost, ale naopak proto, že správní orgány dospěly k závěru, že se tu jedná o stavební výrobek ve smyslu nařízení č. 305/2011 v návaznosti na normu EN 13967:2012+A1:2017 Hydroizolační pásy a fólie – Plastové a pryžové pásy a fólie do izolace proti vlhkosti a plastové a pryžové pásy a fólie do izolace proti tlakové vodě – Definice a charakteristiky. Z toho pak plyne, že předmětný výrobek měl podle správních orgánů podléhat certifikaci (tak jako jiné obdobné výrobky). Žalobkyně však v rozporu s čl. 11 odst. 1 nařízení 305/2011 k předmětnému výrobku nevypracovala prohlášení o vlastnostech, neopatřila jej označením CE a nevypracovala technickou dokumentaci popisující všechny příslušné prvky vztahující se k požadovanému systému posuzování a ověřování stálosti vlastností. Situace je tedy opačná, než žalobkyně tvrdí.
49. Dovolává-li se žalobkyně sdělení jednatele společnosti PMI-Plast GmbH ze dne 19. 11. 2020, tedy faktického výrobce předmětného výrobku (stejně jako dalších nopových fólií obchodovaných pod jinými názvy, konkrétně DEKDREN N8 400 a Nopová fólie typ PM 8N), pak je nutno poukázat na to, že ani ono nijak neosvětluje technologický důvod, pro který by předmětný výrobek měl být jiný než zmíněné nopové fólie (resp. výrobek nopová fólie typu PM 8N) prodávané pod odlišnými názvy. Uvádí pouze to, že použití předmětného výrobku stanovuje žalobkyně a podle ní tento výrobek není určen pro funkci izolace proti půdní vlhkosti nebo tlakové vodě, pročez se jedná o jiný výrobek než ten s obchodním názvem PM 8N. I z tohoto vyjádření tedy plyne, že jediným rozdílem mezi jmenovanými výrobky je tvrzení žalobkyně. Lze předpokládat, že pokud by mezi

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

těmito nopovými fóliemi byl skutečný technologický rozdíl, pro který by předmětný výrobek nemohl plnit hydroizolační funkci, jeho faktický výrobce by tuto skutečnost správním orgánům sdělil. Místo toho ovšem odkázal jen na sdělení žalobkyně, podle něhož není předmětný výrobek určen pro funkci izolace proti půdní vlhkosti nebo tlakové vodě, což současně označil za důvod, proč jde o jiný výrobek než výrobek s obchodním názvem PM 8N. Jinak řečeno, faktický výrobce ve svém vyjádření spíše potvrdil závěry správních orgánů, podle nichž se tyto výrobky liší právě jen tvrzením žalobkyně, ale faktický materiální rozdíl mezi nimi není. Na tomto místě jen soud připomíná, že výrobek nopová fólie PM 8N je svým výrobcem (PMI-Plast GmbH) deklarován jako stavební výrobek ve smyslu nařízení č. 305/2011, bylo na něj vydáno prohlášení o vlastnostech ze dne 7. 2. 2020 a byl označen značkou CE. Podklady prokazující tyto skutečnosti již jsou obsaženy ve správním spise doplněném po předchozím kasačním rozsudku zdejšího soudu.

50. Dále se soud zabýval tvrzením žalobkyně, podle něhož zařazení předmětného výrobku konzultovala se dvěma autorizovanými osobami či oznámenými subjekty, a to ITC Zlín a TZÚS Praha, které jí správnost jejího výkladu nezávisle na sobě potvrdily.
51. Především lze konstatovat, že žalobkyně skutečně předložila správním orgánům kopii e-mailové komunikace s Ing. J. P., ředitelem úseku certifikace a osvědčováním výrobků Technického a zkušebního ústavu stavebního Praha, s. p. ze dne 25. 10. 2018, resp. 5. 11. 2018. Lze z ní zjistit, že technik zakladatele žalobkyně- společnosti DEK a.s., Ing. J. B., položil dotaz ohledně certifikace nopových fólií, které se používají ve spodní stavbě pouze pro svislé stěny jako separační vrstva (oddělují hydroizolaci od zeminy), ochranná vrstva (ochraňuje hydroizolaci před zeminou) a svislá drenážní vrstva (voda ze zeminy po ní stéká k obvodové drenáži). „*Neperforované nopové fólie se mezi sebou nespojují vodotěsně (jen se vzájemně přeloží přes dva nopy), a proto je nelze považovat za izolaci proti zemní vlhkosti ani tlakové vodě. Jejich použití tedy neodpovídá předmětu ČSN EN 13967.*“ Ing. Pôbiš ve své reakci uvedl: „*Při rozhodnutí zda certifikovat nebo ne se řídíme i zamýšleným použitím výrobku ve stavbě, který musí samozřejmě udat výrobce. Pokud, jak říkáte, výrobek nemá hydroizolační vlastnosti a není deklarován jako hydroizolace, tak stanovený výrobek není.*“
52. Toto vyjádření podle názoru soudu nemůže svědčit žalobkyni ku prospěchu. Je totiž zřejmé, že žalobkyně, resp. zaměstnanec jejího zakladatele, formuloval položený dotaz tak, že v něm předkládal jako prokázanou právě onu otázku, která tvoří jádro současného sporu, totiž zda má předmětný výrobek hydroizolační vlastnost či nikoli. Je to pak patrné i z odkazované odpovědi, která se výslovně odvolává na tvrzení zaměstnance zakladatele žalobkyně „*pokud, jak říkáte, výrobek nemá hydroizolační vlastnosti*“. Správní orgány však v posuzované věci dospěly k závěru, že předmětný výrobek hydroizolační vlastnosti má. Současně nelze přehlédnout, že zaměstnanec zakladatele žalobkyně ve svém dotazu uvedl skutečnosti, které odporují tomu, co je uvedeno v technickém listě předmětného výrobku. V něm je totiž uvedeno, že se profilovaná fólie pokládá na konstrukci v celé ploše a fólie se spojují přesahem minimálně čtyř řad nopů či oboustranně lepicí butylkaučukovou lepicí páskou. Zaměstnanec zakladatele žalobkyně však ve svém dotazu předjímal, že se fólie používají jen ve spodní stavbě a spojují se pouze vzájemným překladem přes dva nopy, tedy nikoli hydroizolačně. Je to přitom právě způsob spojení jednotlivých fólií prostřednictvím překladu alespoň čtyř řad nopů či oboustranně lepicí butylkaučukovou páskou, v němž správní orgány spatřují způsob zajištění hydroizolační vlastnosti. Tento jejich závěr tedy bezděky zaměstnanec žalobkyně spíše podporuje, když spojení pouze přes dva nopy uvádí jako nikoli vodotěsné (nejde tu tedy o to, že by fólie samy o sobě nebyly

vodotěsné a nebylo je možno vodotěsně spojit, ale dle tvrzeného doporučení výrobce se mají pouze spojovat nikoli vodotěsně, tedy přes dva nopy; pokud proto v technickém listě žalobkyně uvádí podstatně robustnější způsoby spojení, lze spíše předpokládat, že je to z důvodu zachování vodotěsnosti takového spojení).

53. V případě vyjádření Ing. P. K. z ITC, a. s. ze dne 18. 2. 2019 je nutno učinit stejný závěr. Ing. K. ve své odpovědi uvedl: „*Po důkladném zvážení všech souvislostí jsme se přiklonili k závěru, že v tomto vašem případě by se nejednalo o výrobek pokrytý harmonizovanou normou. Nenašli jsme ani v příloze č. 2 k nařízení vlády č. 163/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů žádnou položku, pod kterou by bylo možno uvedený výrobek zahrnout.*“ Z předchozí komunikace se podává, že Ing. K. byl přeposlán totožný dotaz, na který odpovídal Ing. P., takže i on vycházel z údajů, které jsou sporné, případně neodpovídají tomu, co sama žalobkyně deklaruje v technickém listu předmětného výrobku.
54. K dalším žalobním námitkám soud uvádí, že pokud na straně 4 napadeného rozhodnutí hovoří žalovaná o tom, že při kontrole dne 19. 10. 2020 byl v prodejně žalobkyně zjištěn totožný stavební výrobek jako při kontrole dne 20. 7. 2021, pak toto tvrzení směřuje zjevně do technologické charakteristiky daného výrobku, nikoli do osoby jeho výrobce. Pokud pak jde o žalovanou tvrzenou možnost vodotěsného spojení předmětného výrobku, vychází správní orgány z obvyklého užití nopových fólií (viz sdělení kontaktního místa pro stavební výrobky Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 8. 2. 2018), materiálové totožnosti předmětného výrobku s obdobnými výrobky i z popisu způsobu, kterým se má předmětný výrobek dle technického listu spojovat, tj. buď přes čtyři řady nopů, nebo oboustranně lepicí butylkaučukovou lepicí páskou. Ostatně, byla to sama žalobkyně (resp. zaměstnanec jejího zakladatele), kdo při popisu spojení předmětného výrobku za účelem získání stanoviska od ITC, a. s. a TZÚS Praha uvedl jako jedinou možnost spojení přes dva nopy. O takovém spojení lze předpokládat, že nebude voděodolné, zůstává ovšem otázkou, z jakého důvodu pak na technický list sama žalobkyně uvádí jiné, podstatně robustnější a odolnější metody spojení předmětného výrobku. Stanovisko odboru stavebnictví a stavebních hmot Ministerstva průmyslu a obchodu, které žalobkyně zpochybňuje, samo uvádí, že nopové fólie jsou běžně používány právě jako součást hydroizolace stavby, čímž podporuje závěry žalovaného alespoň potud, že by žalobkyně měla racionálně vysvětlit, čím se předmětný výrobek tomuto běžnému použití vymyká a z jakých konkrétních (materiálních) důvodů. Žádný takový žalobkyně ale v průběhu správního řízení ani soudního řízení nepředstavila. Pokud přitom žalobkyně vytýká tomuto stanovisku, že Ministerstvo průmyslu a obchodu není kompetentní k vydávání „závazných stanovisek“ ohledně charakteru předmětného výrobku (či jiného, který mu byl k posouzení předložen), což ostatně v tomto vyjádření samo ministerstvo konstatovalo, je s určitým podivem, že se žalobkyně současně coby autoritativního dovolává stanoviska České hydroizolační společnosti, která rovněž k takovým soudům není nijak kompetentní. Jediným rozdílem tu tak je fakt, že zatímco prve zmíněné stanovisko svědčí v neprospěch žalobkyně, posléze jmenované její závěry naopak podporuje. Podstata věci však nezávisí v tom, který orgán je či není způsobilý kvalifikovaně a autoritativně posoudit, jaké funkce může předmětný výrobek plnit, resp. jak má být tento výrobek posuzován. Skutečnou podstatu sporu totiž nakonec ani stanovisko České hydroizolační společnosti neřeší, když konstatuje, že pro zamezení průniku vody lze použít pouze pásy a fólie, které lze spolehlivě hydroizolačně spojit. Přitom právě tato otázka je předmětem sporu. Žalovaná představila argumentaci založenou na totožnosti předmětného výrobku s jinými výrobky, které jsou za

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

hydroizolační považované, argumentace žalobkyně se pak vyčerpává pouze tvrzením o tom, že předmětný výrobek hydroizolačně spojit nelze, aniž by přitom vysvětlila, z jakého materiálního důvodu, a k čemu tedy vlastně má předmětný výrobek sloužit, když sice má mít ochrannou, drenážní a separační funkci, ale současně údajně nemá hydroizolační vlastnost, což jeho použití coby součásti hydroizolace významně zpochybňuje.

55. Uzavírá-li žalovaná na 5. straně napadeného rozhodnutí, že přesah čtyř nopů či spojení butylkaučukovou lepicí páskou představují vodotěsné spojení, vychází z obecně známých skutečností. Jak už na to soud ostatně poukázal výše, sama žalobkyně (resp. zaměstnanec jejího zakladatele) při zjišťování kategorizace výrobků uváděl, že výrobek se má spojovat překladem přes dva nopy. Nabízí se poté otázka, z jakého důvodu technický list i štítek předmětného výrobku uvádějí, že spojovat je možno překladem přes čtyři řady nopů nebo prostřednictvím butylkaučukové lepicí pásky, nikoli tedy jen přes dva nopy. Podle názoru soudu je obtížně vysvětlitelné, z jakého důvodu žalobkyně u předmětného výrobku stanovila přísnější doporučení pro spojování výrobků, než byl způsob popisovaný v dotazech směřujících vůči ITC Zlín a TZÚS Praha, který výslovně neměl být hydroizolační. Žalobkyně se přitom vyjádření ITC Zlín a TZÚS Praha výslovně dovolává.
56. Podle názoru soudu je podstatné, že předmětný výrobek je jednoznačně určen k tomu být součástí systému hydroizolace stavby. Má-li i podle tvrzení žalobkyně plnit funkci ochrannou, drenážní a separační, lze z toho jednoznačně dovodit, že jeho použití má mít pozitivní efekt na ochranu hydroizolace stavby, tj. v zásadě má zlepšit její fungování a prodloužit její životnost. Naopak, není-li předmětný výrobek (či výrobek jemu obdobný) ve stavbě použit, zhoršuje se ochrana a fungování hydroizolace, stavba je tedy více ohrožena vlhkostí. Již tyto skutečnosti jsou klíčové a dostatečné pro posouzení předmětného výrobku coby stanoveného ve smyslu zákona o technických požadavcích na výrobky, i coby stavebního ve smyslu nařízení č. 305/2011. Soud je přesvědčen, že od sebe nelze uměle absolutně oddělovat drenážní, ochrannou a separační funkci předmětného výrobku, které mají sloužit jako součást ochrany hydroizolace, a samotnou funkční hydroizolaci stavby. To by totiž ve výsledku znamenalo, jak už soud rovněž výše zmínil, že předmětný výrobek vlastně ve stavbě reálně žádnou funkci nemá, že tedy jeho použití nemá jakýkoliv efekt, je tedy lhostejné, zda bude součástí (ochrany) hydroizolace nebo ne. To však ani žalobkyně netvrdí. Jak je přitom obecně známo, řádná hydroizolace stavby není realizovatelná prostřednictvím jediného výrobku či opatření; jde pravidelně o stavebně-technický systém, v jehož rámci jsou použity kombinace různých prostředků a výrobků, jejichž vzájemné synergie teprve vytváří funkční a odolnou hydroizolaci stavby.

Závěr a náklady řízení

57. Soud dospěl závěru, že žaloba, již se žalobkyně domáhala zrušení napadeného rozhodnutí, není důvodná, výrokem I. tohoto rozsudku tak žalobu zamítl.
58. Výrokem II. tohoto rozsudku pak soud rozhodl o náhradě nákladů řízení. Při rozhodování o nákladech řízení se soud vyšel z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož: *„Nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.“* Účastníkem, který měl ve věci plný procesní úspěch, je žalovaná, neboť žaloba byla zamítnuta. Žalovaná je nicméně správním orgánem, který nemá právo na náhradu těch nákladů, které nepřevyšují

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

náklady spojené s výkonem její běžné úřední činnosti. Soud nezjistil, že by nějaké takové náklady žalovaná v souvislosti s probíhajícím řízením vynaložila. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 12. června 2024

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu